

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-004
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(ш. Душанбе, кучаи Буни Ҳисорак, шаҳраки
донишҷӯён, бинои таълимии №8, синф.102)

Такриз

муқарризи расмӣ доктори илмҳои иқтисодӣ, дотсент Ҳамидова Сарвиноз Ҳамрабобоевна ба диссертатсияи Ҳабибуллозода Шохрамазон Муҳибулло дар мавзӯи «Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди иқтисодӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисоси 6D050600– Иқтисодиёт (6D050601 –Назарияи умумии иқтисодӣ (иқтисоди сиёсӣ)) пешниҳод шудааст

1.Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз ӯ онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Мавзӯи диссертатсия ба бандҳои зерини Шиносномаи феҳристи ихтисосҳои КОА - и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз рӯйи ихтисоси 6D050600– Иқтисодиёт (6D050601 –Назарияи умумии иқтисодӣ (иқтисоди сиёсӣ)) ба бандҳои Ш.1.1. «Таъсири тарзҳои нави технологӣ ба равандҳои ташаккул ва фаъолияти сохторҳои иқтисодӣ ва ниҳодҳо»; «Омилҳои инноватсионии дигаргуншавии иҷтимоӣ иқтисодӣ»; 1.3. «Ҷанбаҳои иқтисодии пешрафти илмию техникӣ ва таъсири он ба нишондиҳандаҳои равандҳои макроиқтисодӣ, сиёсати макроиқтисодӣ: самтҳои асосӣ ва вижагиҳои рафтори он» мутобиқат мекунад.

2.Мубрам будани мавзӯи диссертатсия. Дар замони муосир пешрафти илмӣ-техникӣ ба яке аз омилҳои калидӣ барои рушди устувори иқтисодиёти миллии ва ҷаҳонӣ табдил ёфтааст. Таъсири ин раванд на танҳо ба баланд бардоштани истеҳсолот ва самаранокии корхонаҳо, балки ба ташаккули иқтидори креативӣ, афзоиши рақобатпазирии бозори меҳнат ва фароҳам овардани ҷойҳои нави корӣ низ вобаста аст. Аз ин рӯ, омӯзиши асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таҳлили таъсири он ба рушди иқтисодӣ дорои аҳамияти амалӣ ва илмӣ мебошад.

Муҳокимаи равандро инноватсионӣ ва сатҳи татбиқи технологияҳои нав дар бахшҳои гуногуни иқтисод имкон медиҳад, ки сиёсати рушди иқтисодӣ дар заминаи самаранокии истеҳсолот ва рақобатпазирӣ ба таври мақсаднок ва дуруст амалӣ карда шавад. Ин мавзӯ инчунин барои таҳияи стратегияҳои миллӣ дар соҳаи илм ва техника, таъмини рушди иқтисодӣ ва таъмини шуғл аҳамияти калидӣ дорад, зеро дар шароити ҷаҳонишавии иқтисодӣ кишвархое, ки қобилияти мутобикшавӣ ва ҷорӣ намудани технологияҳои инноватсионӣ доранд, суръати рушди иқтисодии худро беҳтару устувортар нигоҳ медоранд. Таҳқиқи таъсири пешрафти илмӣ-техникӣ ба рушди иқтисодӣ на танҳо барои афзоиши дониши илмӣ, балки барои қабули қарорҳои стратегӣ ва рушди иқтисоди миллӣ аҳамияти амалӣ дорад.

3. Дарачаи нағони натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуқтаҳои илмие, ки барои химоя пешниҳод мешаванд.

Натиҷаҳои муҳиме, ки навоари илмӣ таҳқиқоти диссертатсионӣ дар асоси онҳо ташаккул меёбад, аз инҳо иборатанд:

1. асоснок карда шудааст, ки пешрафти илмӣ-техникӣ раванди пай дар пай ба вуҷуд омадани идеяҳо ва кашфиёти илмӣ ва дар истеҳсолот ҷорӣ намудани онҳо, фарсуда шудани техника ва зарурати иваз намудани он бо таҷҳизоти муосири сермаҳсул дар низоми муносибатҳои истеҳсолӣ бо мақсади ба даст овардани натиҷаҳои баланди иқтисодӣ, ки дар охир ба рушди иҷтимоӣ-иқтисодии ҷамъият таъсир расонида метавонад пешрафти илмӣ-техникиро дар шароити иқтисоди бозорӣ муайян намояд.

2. таҳқиқоти прогресси илмӣ-техникӣ ҳамчун мафҳуми илмӣ-техникии иқтисодӣ вобаста аз маҷмӯи омилҳо, ки он метавонад ду шакли прогресси илмӣ-техникиро дар бар гирад, методологияи омӯзиши он ба ҳамин роҳҳо, яъне эвалютсионӣ-табӣӣ ва ревалютсионӣ-инқилобӣ омӯхта шуда, истифодаи он боиси натиҷаи мусбӣ ва тақвину ҳамаҷаҳангии муносибатҳои истеҳсолӣ мегардад.

3. ҳолати муосири чараёнӣ ва пешрафти илму техникаро дар низоми муносибатҳои бозорӣ ва дигар сохторҳои ҷамъиятӣ бе сатҳи зарурии маблағгузорӣ тасаввур кардан мумкин нест, чунки ягона муҳаррик, ки чараёнро пешрафт мебахшад ин ба ғайр аз маблағгузори мақсаднок боз маблағҳои ҷамъшаванда аз ҳар гуна сарчашмаҳои хусусӣ ва сармоягузори иттиҳидиявӣ мебошад. Ин чараён иборат аз ғояҳои навоаранда буда, натиҷаи он ба тичорат дорон аҳамияти беандоза ва таъсири мусбӣ ба ҳолати иҷтимоӣ- иқтисодии мамлакат расонида метавонад.

4. таҳлилҳо нишон доданд, ки дар давраи омӯзиши чараёнҳои амалисозӣ, махсусан заминаҳои илми мусоидаткунанда ба прогресси илмӣ-техникиро, ки иҷрои корҳои илмӣ заминаи асосии он мебошанд, дар давоми солҳои 2018-2023 дар ҷумҳурӣ тамоюли коҳишшавандагӣ доранд. Ин раванд дар давраи таҳлилӣ дар баъзе аз минтақаҳои мамлакат аз ҷумла дар вилоятҳои Суғду Хатлон ва НТҚ дида мешавад, яъне аз маҷмӯи муассисаҳое, ки дар соли 2018 ҳамагӣ 82 адад буданд, дар соли 2023 то ба 80 адад расиданд. Ин ҷо натиҷаи мусбии ба ҳолати муосир таъсиррасонанда ва прогресси илмӣ-техникӣ, ки ба маҳсули худ, ки чараёни инноватсионӣ мебошад натиҷабарханда мешавад. Пешрафти илмӣ-техникиро бо нишондодҳои рушди илмӣ-техникӣ бо истифода аз соҳаҳои таркиб, он муассисаҳои олии таҳсилоти касбӣ арзёбӣ намудан лозим аст, ки он тамоили рушд ва ғояҳои нави арзишнокро таъмин карда истодааст.

5. муайян карда шуд, ки дар пешрафти илмӣ-техникӣ баъзе аз мушкилотҳо ҷой доранд. Ба мисли норасоии маблағҳо дар молиякунонии ин раванд, яъне аз таъминоти моддиву техникӣ дар соҳаи илм ибтидо ёфта, то ба пайвастагии зичи алоқаманд ба раванди истехсолот дорад. Агар ислоҳи ин раванд мусбӣ таъмин карда шавад, пас раванди тичратикунонии натиҷаи он рушд карда, ғояҳои ба даст

овардашударо мумкин аст дар ду сатҳ, яъне дар сатҳи эндогенӣ ва экзогенӣ дар ҷараёни муносибатҳои истеҳсоли истифода кард.

6. новобаста аз характер ҳама самтҳои прогресси илмӣ-техникӣ ба мамлақати мо ва дигар давлатҳо метавонад воситаи афзалиятнок дошта бошад. Ин ҷо дар заминаи омӯзиши коэффесентҳои гуногун самтҳои асосии рушди пешрафти илмӣ-техникӣ муайян карда шудааст, ки он аз ҷанбаи умумӣ ва афзалиятнок иборат буда, инчунин аз чор унсури ба ҳам алоқаманди якдигарро пурқунанда, ки се самти вобастаи низомсозандаро бо зерсохтори он дар бар мегирад.

Нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда. Андешаҳои зерин барои ҳимоя пешниҳод гардидааст, ки муҳтавои асосӣ ва дурусти навигарии илмии диссертатсияро ошкор намуда, дар диссертатсия моҳияти илмии онҳоро муттаҳид мекунад.

1. асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди иқтисодӣ мавриди омӯзиш қарор гирифта, дар асоси омӯзиш ва таҳлили адабиёти илмии иқтисодии ватанию хориҷӣ, таърифи нави пешрафти илмӣ-техникӣ пешниҳод, инчунин методологияи арзёбии самаранокии иқтисодии пешрафти илмӣ-техникӣ дар шароити иқтисоди бозоргонӣ муайян гардидаанд;

2. вазъи имрузаи пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он ба рушди иқтисодиёти миллии мамлақат дар асоси истифодаи усулҳои таҳлили омории динамикаи нишондиҳандаҳои асосии иҷтимоиву иқтисодӣ арзёбӣ шуда, намуди вобастагии рушди иқтисодиёт аз пешрафти илми-техникиро дар низоми иқтисоди бозорӣ бо заминаи сарчашмаҳои он пешниҳод карда шуданд;

3. омилҳои иқтисодии монеашаванда дар самти пешрафти илмӣ-техникӣ ошкор гардида, роҳҳои ҳалли ин муаммоҳо дар амал омӯхта шуда, ҷиҳатҳои манфӣ ва мусбӣи он дар ҷорҷӯбаи муносибатҳои иқтисоди бозорӣ, ки дарбаргирандаи чунин равандҳост, инчунин мушкилотҳои ҷойдошта ва ҷараёни бартарафсозии он дар низоми

иктисоди миллӣ, ки ҳамчун индикатори тақвият бахшидани соҳа ва ба таъмини рушди он мусоидат мекунад, пешниҳод карда гардидааст.

4. самтҳои умумии пешрафти илмӣ-техникӣ муайян карда шуда, самтҳои афзалиятноки пешрафти илмӣ-техникии инноватсионӣ барои рушди иқтисодиёти мамлакат, ки онро дар асоси ташкили зерсохтори ҷойдошта, ки он мусоидат ба пешрафти илмӣ-техникӣ менамояд ва барои татбиқи бештар зарурат ба механизми иқтисодӣ дар самти дастгирии давлатӣ оид ба рушд ва пешрафти илмӣ-техникӣ дорад, амалӣ карда мешавад.

4. Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Хулосаҳо ва тавсияҳои пешниҳодшуда дар диссертатсия бар асоси таҳлили амиқ ва системавии маълумотҳои оморӣ, таҳқиқоти назариявӣ ва муқоисавӣ бо таҷрибаҳои байналмилалӣ асоснок шудаанд. Омӯхтани таъсири пешрафти илмӣ-техникӣ ба рушди иқтисодӣ ба донишҳои илмии мавҷуда така мекунад ва бо истифода аз усулҳои таҳлилии оморӣ ва методологияи илмии иқтисодӣ натиҷаҳои таҳқиқот боэътимод арзёбӣ карда мешаванд.

Ҳисобу таҳлилҳои дар диссертатсия овардашуда нишон медиҳанд, ки татбиқи технологияҳои нав ва ҷорӣ намудани равандҳои инноватсионӣ дар бахшҳои мухталифи иқтисодиёт (аз ҷумла саноат, хизматрасонӣ ва технологияи иттилоотӣ) ба афзоиши самаранокии истеҳсолот, рушди иқтисодии креативии қувваи корӣ ва беҳтаршавии рақобатпазирии бозори меҳнат таъсири мусбӣ мерасонанд. Ин нишондиҳандаҳо бо маълумоти оморӣ расмӣ ва таҳлилҳои муқоисавӣ тасдиқ шудаанд ва эътимоднокии хулосаҳои пешниҳодшударо таъмин менамоянд.

Ҳамзамон, тавсияҳои амалии таҳқиқот (масалан, ҷорӣ намудани технологияҳои рақамӣ, афзоиши сармоягузорӣ ба инноватсия ва тақмили малакаҳои касбии қувваи корӣ) дар асоси натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ ва

таҷрибаи кишварҳои тараққикарда пешниҳод гардида, барои қабули қарорҳои стратегӣ ва сиёсати рушди иқтисодӣ эътимоднок мебошанд.

Аз ин ҷиҳат, метавон хулоса кард, ки хулосаҳо ва тавсияҳои диссертатсия ҳам аз ҷиҳати назариявӣ ва ҳам аз ҷиҳати амалӣ асоснок буда, барои таҳияи стратегияҳои инноватсионӣ ва афзоиши рақобатпазирии иқтисодиёт аҳамияти воқеӣ доранд.

5. Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо.

Таҳқиқоти механизмҳои таъсири технологияҳои нав ва инноватсионӣ бар афзоиши самаранокии истеҳсолот, баланд бардоштани рақобатпазирии қувваи корӣ ва рушди бахшҳои мухталифи иқтисодиётро таҳлил менамояд. Ин натиҷаҳо на танҳо барои тақмили назарияҳои мавҷуда аҳамият доранд, балки имконият медиҳанд, ки онҳо дар таҳқиқоти минбаъда ва рушди илми соҳа амалӣ гарданд.

Тавсияҳои амалӣ, ки дар таҳқиқот пешниҳод шудаанд, аз қабили ҷорӣ намудани технологияҳои рақамӣ ва инноватсионӣ, баланд бардоштани малака ва қобилиятҳои касбии қувваи корӣ, ҳамчунин афзоиши сармоягузори ба лоиҳаҳои инноватсионӣ ва таҳқиқоти илмӣ, имкон медиҳанд, ки муассисаҳо ва корхонаҳо сатҳи самаранокӣ ва рақобатпазирии худро мунтазам беҳтар созанд.

Истифодаи натиҷаҳои таҳқиқот ба рушди иқтисодӣ таъсири мусбӣ мерасонад, зеро пешрафти илмӣ-техникӣ ба афзоиши истеҳсолот, беҳтар шудани сифати маҳсулот ва хизматрасонӣ, кохиши хароҷоти истеҳсоли ва ҷалби сармоягузори дохилӣ ва хориҷӣ мусоидат мекунад. Ин равандро барои афзоиши маҷмӯи маҳсулоти дохилӣ (ММД) ва устувории иқтисодиёти кишвар аҳамияти бевосита доранд.

Таъсири пешрафти илмӣ-техникӣ ва татбиқи тавсияҳои диссертатсия ба беҳтар шудани сатҳи зиндагии аҳоли, афзоиши ҷойҳои нави корӣ ва рушди тараққиёти иҷтимоӣ мусоидат менамояд. Инчунин, натиҷаҳои таҳқиқот имконият медиҳанд, ки қувваи қариби кишвар бо

малакаҳои нав ва қобилияти креативӣ мучаххаз гардонида шуда, сатҳи бекорӣ коҳиш ёбад. Ин тавсияҳо имкон медиҳанд, ки натиҷаҳои диссертатсия ҳам дар таҳқиқоти минбаъда ва ҳам дар амал татбиқ шуда, рушди устувори иқтисодӣ ва иҷтимоии кишварро таъмин намоянд.

6.Нашри натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Аз рӯйи натиҷаҳои таҳқиқот 8 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 6 мақолаи он дар нашрияҳои аз тарафи Комиссияи Олии Аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тавсияшаванда ба нашр расидааст.

7.Мутобиқати барасмиятдорони диссертатсия ба талаботи Комиссия. Барасмиятдорони диссертатсия мутобиқи талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон амалӣ гардидааст. Сохтор ва мазмуни қор ба меъёрҳои амалкунандаи ҳуҷҷатҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ оид ба таҳия ва ҳимояи диссертатсияҳо ҷавобгӯ буда, ҳамаи қисматҳои ҳатмӣ, аз ҷумла муқаддима, бобҳо, ҳулоса, рӯйхати адабиёти истифодашуда ва замимаҳо дар он ба таври мантиқӣ ва пайдарпай пешниҳод шудаанд. Ҳамин тавр, гуфтан мумкин аст, ки диссертатсияи Ҳабибуллозода Шохрамазон Муҳибулло дар мавзӯи «Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди иқтисодӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисоси 6D050600– Иқтисодиёт (6D050601 – Назарияи умумии иқтисодӣ (иқтисоди сиёсӣ)) пешниҳод шудааст дар сатҳи зарурӣ омода гардида, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи бандҳои 31,33,35 “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти рақами 267 аз 30 июни соли 2021 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

8.Эрод ва ҷанбаҳои мувоҳидавии диссертатсия

Бо вучуди арзиши баланди илмиву амалии таҳқиқоти диссертатсионии унвонҷӯ, ки дар сатҳи аҳсант анҷом дода шудааст, як қатор камбудии норасоҳои ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба моҳияти илмӣ амалӣ ва методологии диссертатсия муассир мебошад.

1. Ҳарчанд дар диссертация мафхуми пешрафти илмӣ-техникӣ таҳлил шудааст, вале дар адабиёти илмӣ то ҳол таърифи ягона ва умумпазир вуҷуд надорад. Тавсия дода мешавад, ки муаллиф дар бахши назариявӣ таърифи худро бо истифода аз ҷадвал ё муқоисаи систематикӣ бо тафсириҳои олимони ватанӣ ва хориҷӣ пешниҳод намояд, то сатҳи навоари илмӣ таҳқиқот ва фарқиати он нисбат ба дигар таҳқиқотҳо ба таври возеҳ арзёбӣ гардад.

2. Дар диссертатсия назарияҳои классикӣ ва муосир, аз қабили Кондратов, Шумпетер, Солоу, Ромер ва Лукас зикр шудаанд, аммо робита ва татбиқи онҳо дар мисолҳои амалӣ ё таҳлили эмпирикӣ кофӣ равшан намешавад. Муаллиф метавонист бо овардани мисолҳои мушаххаси кишварҳо ё бозорҳо нишон диҳад, ки чӣ тавр ин назарияҳо дар амал татбиқ гардида, ба рушди иқтисодӣ таъсир мерасонанд.

3. Дар диссертатсия ба таври умумӣ таъкид карда шудааст, ки таҷрибаи кишварҳои таҳлилшуда барои Тоҷикистон аҳамияти муҳим дорад, аммо механизми мушаххас ва роҳҳои мутобиқсозии он бо шароити дохилӣ равшан пешниҳод нашудаанд. Муаллиф бояд шароитҳо, иқтидор ва менталитети ҳар як кишварро бо Тоҷикистон муқоиса карда, намунаҳои амалӣ ва роҳҳои татбиқи таҷрибаро пешниҳод намояд.

4. Дар диссертатсия ба таври умумӣ таъкид карда шудааст, ки илм, технология ва инноватсия ба рушди иқтисодӣ мусоидат мекунанд, аммо ҷудошавии таҳлил ба рақамҳо ва омилҳои таҳлиلى маҳдуд аст. Хуб мешуд, ки муаллиф нишон диҳад, ки чӣ гуна афзоиши хароҷоти бучетӣ барои пешрафти илмӣ-техникӣ ба сатҳи ММД таъсир мерасонад.

5. Хуб мешуд агар, модели пешниҳодшуда (тасвир 2.1.2) бо формула ё алгоритме такмил дода шавад, ки алоқамандии нишондиҳандаҳои сармоягузорӣ, пешрафт ва ММД-ро барои нишон додани таъсири сармоягузорӣ ба рушди илму техника ва иқтисод равшан намояд.

6. Ҷадвалҳои хароҷоти бучетӣ ва динамикаи институтҳо хуб мебошанд, аммо таҳлил ба ғоизҳо ва нишондодҳои муқоисавӣ бо

кишварҳои пешрафта кам аст. Ин метавонад муаллифро ба даст овардани нақшаи тағйирот ва тавсияҳои сиёсати давлатӣ ёри диҳад.

7. Чадвалҳо фаровон ва муфассал мебошанд, ки ин барои таҳлили масъала мусоид аст. Бо вучуди ин, дар баъзе ҳолатҳо маълумот такрорӣ ба назар мерасад. Масалан, чадвали 2.2.3 маҷмӯи васеи муассисаҳои илмӣ-тадқиқотиро фаро мегирад, ки хондан ва таҳлили онро мушкил мегардонад. Барои бехтар намудани шаффофият ва дастрасӣ ба маълумот тавсия дода мешавад, ки чунин чадвалҳо ба гурӯҳҳои алоҳида тақсим карда шаванд - аз қабилҳои академияҳо, донишгоҳҳо ва марказҳои илмӣ-тадқиқотӣ - ё қисми пурраи маълумот ба замимаҳо интиқол дода шавад. Ин амал мутобиқати чадвалҳоро бо мақсади корбурди илмӣ осонтар намуда, дарки сохтори низоми илмӣ-тадқиқотии кишварро бехтар мегардонад.

Бо ибрази чунин нуктаи назар метавон гуфт, ки эродҳои қайдкардашуда қиддӣ набуда, онҳо ислоҳшавандаанд ва хусусияти тавсиявӣ дошта ба сатҳи баланди илмию амалии диссертатсия таъсири манфӣ намерасонад.

9. Хулоса оид ба мувофиқати диссертатсия ва меъёрҳои, ки тартиби додани дараҷаҳои илмӣ муқаррар кардааст

Умуман, рисолаи илмӣ дар сатҳи баланди илмӣ ва амалӣ анҷом дода шудааст, он кори анҷомёфтаи илмӣ ва тахассусӣ мебошад. Ҳамин тавр, гуфтан мумкин аст, ки диссертатсияи Ҳабибуллозода Шохрамазон Муҳибулло дар мавзӯи «Асосҳои назариявии пешрафти илмӣ-техникӣ ва таъсири он дар рушди иқтисодӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илми доктори фалсафа (PhD) аз рӯйи ихтисоси 6D050600 – Иқтисодиёт (6D050601 – Назарияи умумии иқтисодӣ (иқтисоди сиёсӣ)), пешниҳод гардидааст дар сатҳи зарурӣ омода гардида, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи бандҳои 31,33,35 “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти рақами 267 аз 30 июни соли 2021 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад ва муаллифи он сазовори

дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD) – доктор аз рӯи ихтисоси номбурда мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Доктори илмҳои иқтисодӣ
дотсенти кафедраи қори бонкии
МДТ “ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров”

Хамидова С.Х

Имзони д.и.и., дотсент Хамидова С.Х.-ро тасдиқ менамоем.

Сардори Раёсати кадрҳо ва қорҳои махсуси
МДТ “ДДХ ба номи академик Б.Ғафуров”

Сайдуллозода З.С.

Суроға 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Хучанд гузаргоҳи Мавлонбеков
1. Тел: (83422) 6 52 73; 6 47 39; Факс:(83422) 6 75 18; Тел: (+992) 92 701 97
55 E-mail: istambonu@mail.ru